Dosarul nr. 5r-1328/2024
4-24038656-12-5r-08042024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 septembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător – Natalia Patrașcu
Grefier – Veronica Ostap,Claudia Gaidanov

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de avocatul Spînu Iurie în interesele lui ***Spînu Iurie,*** *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****,* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 086551 şi a deciziei de sancționare din 14 martie 2024, în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 14 martie 2024, ora 22:38, agentul constatator din cadrul DP ,,Centru" a INSP al IGP, Raileanu Nicolae, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 086551, prin care Spînu Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 (zece) unități convenționale ceea ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei, cu aplicarea a 2 (două) puncte de penalizare.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Spînu Iurie precum că el, la 14 martie 2024, ora 22:35, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Ismail 27/1, conducînd automobilul de model Hyundai cu n/î *****, a efectuat manevra de întoarcere peste marcajul rutier 1.3 ,,linia dublă continuă", astfel igorînd prevederile pct. 30 al Regulamentului Circulației Rutiere.

La 27 martie 2023, avocatul Spînu Iurie în interesele lui Spînu Iurie a expediat prin intermediul Poștei Moldovei, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 086551 şi a deciziei de sancționare din 14 martie 2024, în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, care a fost înregistrată prin intermediul cancelariei Direcției Patrulare Centru a INSP al IGP la data de 28 martie 2023.

A solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Spînu Iurie, din motivul lipsei faptei contravenției.

În motivarea poziției sale a indicat că, de către agentul constatator nu a fost anexată nici o probă care să confirme vinovăția contravenientului. La fel, contravenientul a negat comiterea contravenției de care a fost recunoscută vinovat.

Avocatul Spînu Iurie, în interesele contravenientului Spînu Iurie, a solicitat admiterea contestației și încetarea procesului contravențional în privința contravenientului din motivul lipsei faptei contravenției.

Contravenientul Spînu Iurie, fiind citat legal, avizul de recepție a fost restituit instanței cu mențiunea „nereclamat" (f.d. 16), în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Agentul constatator Raileanu Nicolae, fiind citat legal, citația fiind recepționată, fapt ce confirmă avizul de recepție restituite instanței (f.d. 17), în ședință nu s-a prezentat.

Prin urmare, instanța, potrivit art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator și a contravenientului, în prezența avocatului contravenientului.

Examinând materialele cauzei contravenţionale şi contestaţia depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirilor aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că contestaţia depusă de avocatul Spînu Iurie în interesele lui Spînu Iurie, urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *„Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8)."*

La 27 martie 2023, avocatul Spînu Iurie în interesele lui Spînu Iurie a expediat prin intermediul Poștei Moldovei, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 086551 şi a deciziei de sancționare din 14 martie 2024.

Prin urmare, instanța conchide că, termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, "*Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*".

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 14 martie 2024, ora 22:38, agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP al IGP, Raileanu Nicolae, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 086551, prin care Spînu Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 (zece) unități convenționale ceea ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei, cu aplicarea a 2 (două) puncte de penalizare.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Spînu Iurie precum că el, la 14 martie 2024, ora 22:35, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Ismail 27/1, conducînd automobilul de model Hyundai cu n/î *****, a efectuat manevra de întoarcere peste marcajul rutier 1.3 „linia dublă continuă", astfel igorînd prevederile pct. 30 al Regulamentului Circulației Rutiere.

Conform art. 7 Cod contravențional, *„Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod."*

Potrivit art. 10 Cod contravențional, *„Constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională."*

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *"Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare."*

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia - procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 086551 şi a deciziei de sancționare din 14 martie 2024.

Prin urmare *sub aspectul legalității actelor contestate*, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să

permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actelor contestate nu a fost înlăturată, în privinţa cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal şi a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace**:** procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului Spînu Iurie, în comiterea faptelor *incriminate*, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- ***Originalul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 086551 din 14 martie 2024,*** potrivit căruia a fost constatată și calificată contravenția

comisă de Spînu Iurie în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional (f.d. 12 material contravențional);

În conformitate cu prevederile art.51 Cod penal, *„Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”*

Se reiterează faptul că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 086551 din 14 martie 2024, agentul constatator a reținut în sarcina lui Spînu Iurie că, la 14 martie 2024, ora 22:35, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. Ismail 27/1, conducînd automobilul de model Hyundai cu n/î *****, a efectuat manevra de întoarcere peste marcajul rutier 1.3 „linia dublă continuă”.

Însă, la stabilirea veridicității acestei circumstanțe, instanța de judecată, a fost în imposibilitate de a analiza careva probe, ori agentul constatator, la etapa constatării faptei contravenționale, nu a acumulat careva probe.

În circumstanțele descrise supra, în mod cert, învinuirea adusă de către agentul constatator făptuitorului privind ignorarea prevederilor pct. 30 al Regulamentului Circulației Rutiere – este una tendențioasă, contrară probelor existente la materialele contravenționale, Astfel, pe cale de consecință, la examinarea contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate să constate existența laturii obiective în acțiunile făptuitorului de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța ține să remarce că, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].*

Astfel, la înaintarea învinuirii față de Spînu Iurie, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că Spînu Iurie ducea convorbiri radiotelefonice în timpul deplasării.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Spînu Iurie, deoarece deciziile de

sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăția contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *„În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.”*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a), *„Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;”*

Astfel, având în vedere faptul că, procesele-verbale cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate *supra* nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat Spînu Iurie, instanța conchide asupra faptului că, contestația înaintată de Spînu Iurie este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia cu anularea actelor contestate și încetarea procesului contravențional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

Călăuzindu-se de prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2); 448; 460-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de Spînu Iurie.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 086551 din 14 martie 2024 întocmit de către agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, Raileanu Nicolae, în privința lui Spînu Iurie pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul DP „Centru” a INSP al IGP, Raileanu Nicolae, cu privire la sancționarea lui Spînu Iurie cu amendă în mărime de 10 (zece) unități convenționale ceea ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei, cu aplicarea a 2 (două) puncte de penalizare, cu încetarea procesul contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel mun. Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia PATRAȘCU**